

Drievoudige toepassing

juni 1981 OmsHeerenhuis 120

Ds. H.J. de Groot - uit een oude kerkbode

[zie meer over Ds. de Groot ook onder kopje "Vervreemding" een stukje van prof. Balke]

DRIEVOUDIGE TOEPASSING

Meermalen in de loop mijner bediening is mij alreeds gevraagd of ik geen voorstander was van de toepassing in drieën.

De lezer weet: het is de ouderwetse gewoonte: na de tussenzang komt de toepassing.

Dan worden eerst aangesproken: de wereldlingen, die met beide benen midden in de wereld staan. Vervolgens: de bekommerden, wien moed ingesproken wordt.

Eindelijk: de welverzekerden, die (vergeef mij het woord) een pluimpje krijgen.

Overbodig te zeggen, dat de eerste soort er ongenadig van langs krijgt.

Een heel, heel enkele maal heb ik wel eens een toepassing in drieën.

Over 't algemeen echter ben ik er geen voorstander van. Waarom niet?

Déze toepassing willen wij dan in drieën maken.

Vooreerst: omdat ik niet geloof dat het praktisch is, - Ziedaar, David dicht zijn psalmen.

Waar behoort hij bij, de godvrezende jongeling?
De geduldige lijder?

De edelmoedige tegenstander Sauls? "natuurlijk
zegt gij, "bij de derde klasse".

Best, wij delen hem in.- Doch: nu komt de ge-
schiedenis van het overspel. Waar delen wij
hem nú in? "Ja", zo antwoord gij, "bij de derde
klasse mag hij thans geen plaats meer nemen,
dat is klaar".

"Eilieve", zo voeg ik u toe..maar hij bidt
toch in psalm 51: neem Uw Heilige Geest niet
van mij.- Daar ligt toch indirect in opgeslo-
ten dat hij Hem nog heeft, onder en ondanks
alles.

"Ja", zegt gij, "dan weet ik het niet".- Net
zo. Ik ook niet.

Maar is 't dan niet veel veiliger om alle men-
sen te prediken dat zij mensen zijn, en ze te
wijzen op de Ene Heilige, n.l. Jezus Christus?-
En waar blijft ge dan met de drie klassen?

Vervolgens: de hoogmoed van sommigen wordt op
deze wijze ongezond gestijfd.

Het is voorgekomen, dat de lieden der derde
klasse, bij de toespraak tot de eersten, hun
medelijdende blikken toewierpen; bij de toe-
spraak tot de tweeden hun moedgevend toeknik-
ten; en bij de toespraak tot henzelve opston-
den in de banken, als om te zeggen: Ja, ja,
prediker, stuur 't hier maar naar toe. Hier
is 't adres. Hier kunt ge die kostelijke waar
kwijt.

Gemeente, ziet gij 't wel? Wij zijn die lieden!
God beware mij, dat ik ooit zulke tirannie
stijven zou, zulken hoogmoed in de hand werken.
Kan dan Gods volk niet gekend worden? O zeker.
De engel noemt het kenteken in Mattheüs 1:
Jezus zal Zijn volk zalig maken van HUN ZON-
DEN.

Daaraan zijn ze te kennen: dat ze zonden heb-
ben.

Gelijk ook Luther zegt: het onderscheid tussen
een bekeerd en een onbekeerd mens is dit: dat
de eerste zonden heeft, maar ze plagen hem;

terwijl de tweede ze ook heeft, maar hij heeft er geen last van.

Hier vergaat Gods ware volk de lust wel om te prossen en te pronken.

Hier blijven ze bij Jezus, ook als Hij hen kastijdt.

Dit kenteken zal hen niet opgeblazen maken.-

En het andere kenteken is: de Man in de Troon, uit Wiens volheid ze dag voor dag ook leven.

Ten derde: Ik ben een vijand van alle eentonigheid. Daarom ook van de toepassing in drieën.

Dat móet wel zeuren worden.

Vooraf op de dorpen, waar één man tweemaal per dag preken moet.

Daar zal het dan vermoedelijk ook wel gaan naardat die guitige boerenjongens (meer waar dan net) zeide: de preek van onze dominé na de middenzang komt altijd hiérop neer:

knor! knor!

och! och!

en: hoezee!

Ds. H.J. De Groot
uit een oude kerkbode.

oo00oo

LEVENDE WOORDEN

Christus heeft ons niet alleen Gods genade verworven,
maar Hij heeft ons ook de genade verworven om aan die genade te geloven en bij die genade te blijven.

H.F.K.

oo00oo